

Mál nr. 425/2015
M og
vátryggingafélagið V v/ ábyrgðartryggingar X.

Vinnuslys við fall í stiga 23. janúar 2014.

Gögn.

1. Málskot, móttekið 23.11.2015, ásamt fylgigögnum.
2. Bréf V, dags. 10.12.2015 ásamt gögnum, þ.á.m. tölvupóstsamskipti X og V og myndir af vettvangi.
3. Tölvupóstur lögmanns M dags. 29. desember 2015.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að M hafi dottið í stiga á vinnustað sínum skömmu eftir að hún kom til vinnu á hóteli X að morgni 23. janúar 2014 og hlotið af því líkamstjón. Í tjónstilkynningu X til V dags. 7. mars 2014 kemur fram að M hafi verið fjarverandi frá vinnu til 5. febrúar sama ár vegna slyssins. Einnig liggja fyrir tjónstilkynningar til Sjúkratrygginga Íslands og Vinnueftirlitsins á sama tíma. Í öllum þeim tilkynningum er slysinu þannig lýst af hálfu X að M hafi skrifað fótur í stiga inni í almennri aðstöðu hótelsins og við það slasast. Í málskoti kemur fram af hálfu M að hún hafi runnið í bleytu í stiganum. Einnig kemur fram að hún hafi horft á upptöku af atvikinu í öryggismyndavél hótelsins með öðrum starfsmanni og sá starfsmaður staðfestir að hafa horft á upptökuna með sérstakri yfirlýsingu sem liggur fyrir í málinu og dagsett er 20. nóvember 2015.

M telur að X beri skaðabótaábyrgð á líkamstjóni sínu. X hafi átt að gera sérstakar ráðstafanir til að koma í veg fyrir að bleyta væri í umræddum stiga og það hafi ekki verið gert í greint sinn. Það hafi verið hætt á bleytu vegna nálægðar við líkamsræktaraðstöðu og þess vegna hefði átt að gera sérstakar ráðstafanir til að fylgjast með ástandi stigans. Það hafi ekki verið gert og þess vegna beri X skaðabótaábyrgð á tjóni M. Einnig vísar M til þess að slys hennar hafi ekki verið tilkynnt til Vinnueftirlitsins þrátt fyrir skyldu X sem vinnuveitanda í skilningi 79. gr. laga nr. 46/1980, enda hafi hún verið óvinnufær í meira en einn dag og skyldan þannig vaknað. Það verði því að leggja framburð M um aðstæður í stiganum til grundvallar við sönnunarmat eins og dómaframkvæmd Hæstaréttar geri ráð fyrir þegar um vanrækslu er að ræða á tilkynningarskyldu skv. umræddri lagagrein.

V telur ósannað að M hafi runnið í bleytu í stiganum en slíkar skýringar hafi ekki komið fram af hennar hálfu fyrr en löngu eftir atvikið. Einnig telur V að þó slíkt sé sannað verði ekki séð að X eða starfsmenn þess hafi vanrækt skyldur sínar varðandi umbúnað stigans. Vinnueftirlitið hafi tekið aðstæður á hótelinu út í nóvember 2013 án athugasemda og verði því tjón M rakið til óhappatilviks frekar en skaðabótaábyrgðar af hálfu X. Einnig vísar V f.h. X á bug skýringum M á því að ætla mætti að bleyta gæti verið í stiganum vegna líkamsræktaraðstöðu á hótelinu við stigann þar sem gestir hennar notuðu almennt lyftu til að fara á milli en ekki stigann. Auk þess hafi verið mottur í anddyri hótelsins og ekki sé vitað til þess að það hafi verið óhapp í umræddum stiga þrátt fyrir umferð þúsunda um hann frá opnun hótelsins.

Álit.

Þegar gerð er krafa í ábyrgðartryggingu X hjá V þarf að sýna fram á að X beri skaðabótaábyrgð skv. íslenskum lögum á því tjóni sem varð. Hvað varðar málsatvik er fallist á að leggja beri framburð M til grundvallar varðandi málsatvik vegna vanrækslu X á tilkynningarskyldu til Vinnueftirlitsins skv. 79. gr. laga nr. 46/1980. Þó lagt sé til grundvallar að M hafi runnið í bleytu í stiganum, eins og hún heldur sjálf fram, verður ekki talið sannað að sú bleyta hafi verið þar með vitneskju annarra starfsmanna X eða aðstæður hafi verið með þeim hætti óforsvaranlegar að sé metið X til sakar. Hallann af slíkum sönnunarskorti ber M. Verður því ekki fallist á greiðsluskyldu úr ábyrgðartryggingu X hjá V.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu X hjá V.

Reykjavík, 12. janúar 2016.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.